

РЕШЕНИЕ

№ 1222

гр. Велико Търново, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **АЛБЕНА П. ШИШМАНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20214110101214 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения, че ищецът е кредитор на ответника по Договор за банков кредит *, съгласно който му е предоставил сумата от 108000 лв. със срок за погасяване 25.09.2028г., както и по Договор за банков кредит *, съгласно който е предоставил на представляваната от него* сумата от 200000 лв. със срок за погасяване 29.05.2024г., като *. се е задължил като съдължник да отговаря солидарно с кредитополучателя за погасяване на задължението му. Изтъква се, че поради неизпълнение на длъжниците договорите за кредит са обявени за предсрочно изискуеми като за вземанията по тях в общ размер на 203738,94 лв. са издадени заповеди за изпълнение и изпълнителни листи по частно гражданско дело №2420/2020г. и частно гражданско дело №209/2021г., по описа на Великотърновския районен съд. Ищецът твърди, че се е присъединил като възискател по изпълнително дело *, в хода на което на 22.03.2021г. ответникът се е отказал от наследството на наследодателя си *, включващо три земеделски и три урегулирани поземлени имоти. Изтъква се, че след извършване на публична продажба за сумата от 109155 лв. на ипотекирания недвижим имот по договора за банков кредит от 28.08.2018г., отказът от наследство поражда невъзможност за кредитора да се удовлетвори както от имуществото на длъжника, от което се изключват имотите в *, така и от цената от публичната продажба на друг негов имот, който след отказа е станал несеквестрируем. С оглед гореизложеното, се отправя искане до съда да постанови решение, с което да унищожи спрямо ищеца отказа на ответника от наследството на *, както и относно осъждането му да заплати направените по делото разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, представя отговор на исковата молба, в който оспорва предявения иск. Изтъква се, че липсват доказателства за размера на задълженията по договорите за кредит, които са останали след продажбата на имуществото на ответника по процесното изпълнително дело, за да може да се направи извод за наличие на предпоставките по чл. 56, ал. 1 от ЗН. Навеждат се доводи, че по отношение на договора за кредит от 08.03.2017г. следва да е налице невъзможност за удовлетворяване на кредитора и от имуществото на главния длъжник. С оглед гореизложеното, се отправя искане за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото е иск по чл. 56 от ЗН.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

На 28.08.2018г. между ищеца като кредитор, ответника като кредитополучател и * като съдължник, е сключен Договор за банков кредит *, съгласно който на * е предоставена сумата от 108000 лв. със срок за погасяване 25.09.2028г. За обезпечение на кредитора, длъжниците учредили договорна ипотека върху недвижимия си имот в *. Ответникът като съдължник се задължил да отговаря и за погасяване на задължението от 200000 лв. на представляваната от него * /към настоящия момент в несъстоятелност/, по сключения с ищеца Договор за банков кредит *, със срок за погасяване 29.05.2024г., обезпечен с договорна ипотека върху имоти на кредитополучателя в *. Поради неизпълнение на длъжниците договорите за кредит са обявени за предсрочно изискуеми като за изплащане на вземанията по тях по отношение на ответника са издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист по частно гражданско дело №2420/2020г., по описа на Великотърновския районен съд за сумата от 105292,33 лв. по договора за кредит от 28.08.2018г., както и заповед за изпълнение и изпълнителен лист по частно гражданско дело №209/2021г., по описа на Великотърновския районен съд за сумата от 102571,39 лв. по договора за кредит от 08.03.2017г. Вземанията са предявени по изпълнително дело *, към което кредиторът е присъединен като вискател. В хода на изпълнението е проведена публична продан на ипотекирания имот в * като след извършено разпределение от получената цена в размер 109155 лв., частично е погасено вземането на банката по договора за кредит от 28.08.2018г. В резултат на това общият размер на задълженията на ответника по изпълнителното дело е намален на 214537,43 лв., от които 112666,63 лв. към ищеца. Кредиторът насочил изпълнение и по отношение на придобитите от ответника по наследство от наследодателя *, идеални части от земеделски земи и урегулирани поземлени имоти в *, което е прекратено по молба на останалите наследници във връзка с отказ на *от наследството, вписан * в Книгата за отказ от наследство, водена при Великотърновския районен съд. Последвало обявяване на публична продан на жилищен имот на ответника в * при начална цена от 80584

лв., ипотекиран в полза на друг взискател за вземане от 45589,11 лв., както и на имот в * при начална цена от 9900 лв., определена по реда на чл. 494 от ГПК. В хода на производството по несъстоятелност на *, към предявените и приети вземания на кредиторитев общ размер на 841942,29 лв. са включени и тези на ищеца от общо 215376,68 лв. както по договора за кредит от 08.03.2017г., така и по договор за кредит от 02.02.2018г., обезпечени с ипотеки върху едни и същи имоти на кредитополучателя на стойност 206900 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искът по чл. 56 от ЗН е на разположение на кредитора, който не може да се удовлетвори от имуществото на длъжника, което служи за общо обезпечение съгласно чл. 133 от ЗЗД. При спазване на сроковете по чл. 56, ал. 2 от ЗН, кредиторът може да поиска от съда да унищожи по отношение на него отказа от наследство, направен от длъжника, за да може да насочи изпълнение и върху наследственото имущество, което последният има право да придобие. В това производство освен качеството на кредитор, ищецът следва да докаже, че не може да се удовлетвори от имуществото на отказалия се, без да е необходимо установяване на намерение за увреждане чрез отказа за разлика от иска по чл. 135 от ЗЗД. За доказване на обстоятелство, че кредиторът не може да се удовлетвори от имуществото на длъжника, следва да се извърши преценка относно секвестрируемостта му и дали то е достатъчно за удовлетворяване на всички кредитори, които са предявили вземанията си, а не само на вземанията на ищеца.

В разглеждания случай претенцията е предявена в едногодишния срок по чл. 56, ал. 2 от ЗН като ищецът притежава ликвидни и изискуеми вземания към ответника по разглежданите договори за кредит, които след частичното им погасяване от проданта на имота в * са в размер на 112666,63 лв. Изпълнението насочено срещу поземления имот на ответника в * предвид неговата начална цена от 9900 лв. и размерът на вземанията на останалите кредитори от 101870,80 лв. няма да погаси задълженията му към ищеца. Отказът от наследството, което включва по 1/6 идеална част от два жилищни имота в *, съгласно чл. 444, т. 7 от ГПК прави несеквестрируемо по отношение на ищеца жилището на ответника в *, спрямо което също е насочено принудително изпълнение по изпълнително дело * от друг взискател в качеството на ипотекарен кредитор. Това възпрепятства възможността на ищеца да се удовлетвори от разликата в цената на жилището, която би се получила след погасяване на задължението на ответника към привилегирания кредитор. Освен горепосочените идеални части на двата жилищни имота в *, наследството от което се е отказал ответникът включва 1/3 идеална част от незастроен урегулиран поземлен и по 1/3 идеална част от три земеделски имота, намиращи се в землището *, които също могат да послужат за удовлетворяване на ищеца. Съгласно чл. 122, ал. 1 от ЗЗД кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от всеки един от солидарните длъжници, поради което изследването на имуществото на кредитополучателя по договора за кредит от 08.03.2017г. е без правно значение. Освен това, по делото са представени доказателства, че задълженията на *, не са погасени, за да може ответникът да се позове на разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от

ЗЗД по отношение на част от дълга си към ищеца.

От гореизложеното се достига до извода, че са доказани предпоставките по чл. 56 от ЗН, поради което предявеният конститутивен иск е основателен и следва да бъде уважен като отказът на ответника от наследството на наследодателя *следва да бъде унищожен по отношение на ищеца.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноси е неоснователна, като на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК, той следва да заплати на ищеца сумата от 505 лв., представляваща направени по делото разноси за държавни такси и юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Унищожава, на основание чл. 56 от ЗН, по отношение на *, заявления от * с ЕГН: ***** * и вписан *в Книгата за отказ от наследство, водена при Великотърновския районен съд, отказ от наследството на наследодателя *.

Осъжда * с ЕГН: ***** *, да заплати на *, сумата от 505 лв. /петстотин и пет лева/, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____